

1.6.

Suomelan
asemakaava

Rakentamistapaohjeet

Korttelit 230 - 258

A-Insinöörit Suunnittelu Oy

26.3.2013

Kansikuva: Ilmakuva Suomelan asemakaava-alueesta lähiympäristöineen, Vesilahden kunta

Suomelan asemakaava-alue

Suomelan asemakaava-alue sijaitsee Vesilahden kirkonkylän eteläpuolella. Kaava-alue rajautuu koillisosastaan Ämmänhaudan ja Hovin asemakaava-alueisiin ja muutoin haja-asutusalueeseen. Kaakossa kaava-aluetta rajaa Vesilahdentie ja lounaassa Rautialantie. Alue on rakentamatonta maa- ja metsätalousaluetta: Alueen pohjoisosa on Ämmänhaudanmäen metsäaluetta ja eteläosat Suomelan ja Järvenrannan kylien peltoalueita. Metsäalue on moreenimaata ja avokalliolta, jolla korkeuserot ovat paikoin suuria ja peltoalue taas tasaista savimaata.

Rakentamistapaohjeet täydentävät asemakaavan määräyksiä ja kunnan rakennusjärjestystä. Ohjeiden tarkoituksena on opastaa rakennuttajaa, suunnittelijaa, rakentajaa ja rakennusvalvontaviranomaisia hyviin suunnitteluratkaisuihin sekä alueen yleisilmeen että yksittäisten rakennusten osalta. Olennaista hyvän lopputuloksen saavuttamisessa on lisäksi pätevien ja osaavien suunnittelijoiden käyttäminen.

Ohjeet koostuvat kaikille kortteille yhteisistä ohjeista ja eri käyttötarkoituksille (AO, AR ja Y) kohdennetuista ohjeista. Kohdennetut ohjeet on merkitty käyttötarkoitusten lisäksi korttelinumeroilla. Rakentamistapaohjeiden liitteenä on asemakaavan havainnekuva, josta näkyvät kortteiden käyttötarkoitukset, korttelinumerot ja suositeltava rakennusten sijainti tonteilla.

Rakentamistapaohjeet on laatinut arkkitehti Sanna Karppinen A-Insinöörit Suunnittelu Oy:stä yhteistyössä asemakaavan laatijan rakennusarkkitehti Marko Raiskin kanssa (Arkkitehtitoimisto Hiltunen & Raiki Oy). Rakentamistapaohjeiden laadintaa on ohjannut Vesilahden kunta. Vesilahden kunnanvaltuusto on asemakaavan hyväksymisen yhteydessä hyväksynyt jäljempänä annetut ohjeet noudatettaviksi Suomelan asemakaava-alueella.

Yhteyshenkilöt:

Kaavoitus	aluearkkitehti	Leena Lahtinen	puh. 040 335 4223
Rakennusvalvonta	rakennustarkastaja	Satu Uusi-Erkkilä	puh. 0500 331 046
Kunnallistekniikka	kunnaninsinööri	Tapio Kauppila	puh. 0500 331 045

SISÄLLYSLUETTELO

Suomelan asemakaava-alue.....	3
1 Tavoitteet ja yleiset periaatteet.....	5
2 Erillispientalojen korttelialueet AO ja AO-1 (korttelit 230-247 ja 250-258)	6
2.1 Rakentamisen sovittaminen luonnonympäristöön ja maisemaan	6
2.2 Rakentamisen sovittaminen katuympäristöön	6
2.3 Rakennusten ja rakenteiden sijoittelu tontilla	6
2.4 Rakennusten hahmo	7
2.5 Materiaalit ja väritys	7
3 Rivitalojen ja muiden kytkettyjen asuinrakennusten korttelialue AR (kortteli 249)	10
3.1 Rakentamisen sovittaminen luonnonympäristöön ja maisemaan	10
3.2 Rakentamisen sovittaminen katuympäristöön	10
3.3 Rakennusten ja rakenteiden sijoittelu tontilla	10
3.4 Rakennusten hahmo	10
3.5 Materiaalit ja väritys	11
4 Yleisten rakennusten korttelialue Y (kortteli 248)	12
4.1 Rakentamisen sovittaminen katuympäristöön	12
4.2 Materiaalit ja väritys	12

Liite: Asemakaavan havainnekuva

1 Tavoitteet ja yleiset periaatteet

Näkyminen maisemassa

Suomelan asemakaava-alue on osa valtakunnallisesti arvokasta maisema-aluetta (Vesilahden kulttuurimaisemat). Alue sijaitsee näkyvällä paikalla korkean moreenimäen rinteillä ja päällä sekä laajan peltoaukean reunassa. Alueella tapahtuva rakentaminen näkyy siksi kauas ja sillä on merkittäviä maisemallisia vaikutuksia. Muun muassa julkisivu- ja katevärytyksestä on pyritty ohjeistamaan niin, että arvokas maisemakuva säilyisi eheänä.

Luonnonläheisyys

Alue on rakentamatonta metsä- ja peltomaata. Rakentamistapaohjeilla on pyritty säilyttämään metsäalueella metsäinen, luonnonläheinen tunnelma ja peltoalueilla sopeuttamaan rakentaminen maisemaan.

Lähiympäristön laatu ja identiteetti

Rakentamistapaohjeiden tavoitteena on luoda hyvää elinympäristöä ja alueelle sen sijaintiin ja nykyisiin olosuhteisiin perustuva omaleimainen identiteetti. Koko alueen lisäksi myös lähekkäisten korttelien muodostamille korttelikokonaisuuksille on pyritty luomaan toisistaan poikkeavaa ilmettä ja tunnelmaa mm. kaavan määräämällä rakennusten sijoittelulla ja harjasuunnalla sekä julkisivumateriaalein ja värytyksin.

2 Erillispientalojen korttelialueet AO ja AO-1 (korttelit 230-247 ja 250-258)

2.1 Rakentamisen sovittaminen luonnonympäristöön ja maisemaan

Sovittaminen maastoon (erityisesti korttelit 231-235, 239, 246-247 ja 251-253)

Suurin osa alueen tonteista on rinnetontteja, joilla rakennukset tulee sovittaa maastoon huolellisesti. Rinnetontille ei voi rakentaa tasamaarakennusta, vaan rakennus tulee porrastaa maaston mukaan. Oman tontin lisäksi tulee huomioida myös viereisten tonttien tai muiden alueiden korkeusasemat, jotta vältytään suurilta korkeuseroilta tontin rajalla. Rakennukset tulee sovittaa tontille siten, että vältytään maaston leikkaamista ja pengertämistä. Piha-alueena käytettävän tontin osan luonnollisen maanpinnan korkeusasemia ei saa oleellisesti muuttaa. Välttämättömät tasoerot tulee toteuttaa ensisijaisesti tukimuurien avulla.

Liittyminen metsäalueisiin (korttelit 231-247 ja 250-257)

Metsäalueisiin liittyvien tonttien pihat suositellaan säilytettävän puustoisina. Piholla tulee mahdollisuuksien mukaan säilyttää puustoa ja olemassa olevaa kasvillisuutta ja tehdä rakentamisen jälkeen metsäiseen ympäristöön sopivia täydennysistutuksia. Tontin metsään rajautuvalle rajalle ei saa rakentaa aitaa tai istuttaa pensaita riviin pensasaidaksi, vaan tontti tulee rajata vapaasti kasvavilla pensasryhmillä tai puustolla.

Liittyminen peltoalueisiin (korttelit 230 ja 258)

Kortteli 230: Tonttien peltoon rajautuvalle rajalle ei saa rakentaa aitaa, vaan tontit tulee rajata olemassa olevilla, vapaasti ryhmitellyillä puilla ja pensailta. Mikäli kasvillisuutta joudutaan poistamaan, rajoille tulee tehdä täydennysistutuksia siten, että vaikutelma metsäsaarekkeesta säilyy. Olemassa olevan kasvillisuuden säilyttäminen myös pihan muissa osissa on suositeltavaa.

Kortteli 258: Tontin peltoon rajautuvalle rajalle ei saa rakentaa aitaa. Tontit suositellaan muiltakin sivuiltaan rajattavan vapaasti kasvavilla pensasryhmillä tai puustolla tonttien sovittamiseksi visuaalisesti osaksi metsäaluetta.

Kasvillisuus ja istutukset

Pihakasveina suositetaan alueella jo kasvavia ja muita kotimaisia lajeja.

Kulkuväylien pintamateriaalit

Tontin kulkuväylien pintamateriaalina suositellaan käytettävän kivituhkaa tai soraa tai muuta metsä- ja peltoympäristöön sopivaa ja vettä läpäisevää materiaalia. Asfalttia sallitaan käytettävän korkeintaan vain pieninä alueina esimerkiksi autosuojan edustalla. Autosuojankin edustalle suositellaan asfaltin sijaan kiveystä.

2.2 Rakentamisen sovittaminen katu ympäristöön

Tontin käyttö tulee suunnitella siten, että pihamaa on suurin piirtein samassa tasossa kuin katu, jotta kadulle liittyminen on luontevaa. Tontin kadun puoleiselle rajalle ei saa rakentaa aitaa, vaan tontti suositellaan rajattavan vapaasti kasvavilla pensasryhmillä tai puustolla, jotka kasvaessaan kattavat osan katutilasta ja muodostavat viihtyisää ja vehreää liikkumisympäristöä.

Tontin ajoneuvoliittymä on leveydeltään noin 4 metriä. Liikenneturvallisuuden vuoksi autosuoja tulee suunnitella niin, että sinne ajetaan pihan kautta, ei suoraan kadulta. Myös auton kääntämisen tulee tapahtua pihassa.

2.3 Rakennusten ja rakenteiden sijoittelu tontilla

Erilliset rakennukset

Talusrakennukset ja autosuojat tulee rakentaa erillisiksi rakennuksiksi irralleen asuinrakennuksesta. Näin saadaan pienennettyä rakennusmassojen kokoa ja luotua ihmisen mittakaavaista ja tilallisesti

monipuolista lähiympäristöä. Erilliset asuin-, talous- ja autosuojarakennukset myötäilevät myös perinteistä maaseudun rakentamisen tapaa. Niiden avulla voidaan myös muodostaa pihalle yksityisiä ja suojaisia oleskelualueita.

Autosuojan sijoittelu suhteessa katuun

Autosuoja on suositeltavaa rakentaa asuinrakennusta kauemmaksi kadusta. Näin asuinrakennuksella on suurempi rooli katuympäristössä ja katuympäristöstä muodostuu elävämpi.

Sisäänkäynti

Asuinrakennuksen pääoven tulee olla helposti löydettävissä, ei esimerkiksi autosuojan takana. Pääsisäänkäynnin yhteyteen on hyvä rakentaa katos, kuisti tai erkkeri.

Jätessäiliöt

Jätessäiliöille tulee rakentaa aitaus, katos tai muu rakennuksen ja pihapiirin tyylin sopiva näkösuoja.

2.4 Rakennusten hahmo

Asuinrakennukset

Suosittelava rakennusten pohjamuoto on suorakaide, jota voidaan elävöittää kuisteilla, katoksilla ja erkkereillä. Asuinrakennuksen runkosyvyys ei saisi olla yli 8,5 metriä. Asuinrakennusten tulee olla harjakattoisia ja niissä tulee olla räystäät. Asuinrakennusten kattokulmien tulee olla välillä 1:2-1:1,5. Kadun puolelle sijoitettavien ulokkeiden kuten kuistien kattolappeiden tulee olla samansuuntaisia kuin rakennuksen katon. Rakennuksissa ei sallita runsasta koristelutoitusta.

Taloussrakennukset

Autosuoja- ja muiden taloussrakennusten tulee olla yksinkertaisia suorakaiteita. Runkosyvyyden tulee olla enintään 6 metriä, ja harjakorkeuden enintään 4,5 metriä. Taloussrakennusten tulee olla harjakattoisia ja niissä tulee olla räystäät. Taloussrakennusten kattokulman tulee olla noin 1:2. Rakennuksissa ei sallita runsasta koristelutoitusta.

Ikkunat

Rakennusten aukotuksella tulee pyrkiä paitsi riittävän valon saantiin sisätiloihin, myös julkisivujen taspainoisuuteen. Ikkunoissa tulee välttää pikkuruutuisia lasijakoja ja on suositeltavaa käyttää pystyjaollisia ikkunatyyppejä.

Parvekkeet

Parvekkeen leveys saa olla enintään kolmannes julkisivun pituudesta. Ulokeparvekkeen kattamista tulee välttää sen raskaan ulkonäön vuoksi.

Sokkelit

Näkyvän sokkelin korkeus tulee olla pääosin 300 mm. Rinneratkaisuissa näkyvä sokkeli voi alarinteen puolella olla korkeampi, kuitenkin enintään 700 mm.

Terassit

Rakennukseen liittyvä terassi ei saa ulottua yhtenäisenä useammalle kuin rakennuksen kahdelle julkisivulle. Katoksettomien terassien aitaamista tulee välttää.

2.5 Materiaalit ja värit

Julkisivumateriaalit

Alueella sallitut julkisivumateriaalit ovat puu, hirsi, rappaus ja tiili. Sallitut julkisivumateriaalit vaihtelevat korttelikokonaisuuksittain ja ne on esitetty edempänä julkisivuväriytyksen väriskaalojen yhteydessä. Tarkoituksena on, että kullakin korttelikokonaisuudella sallitaan vain muutama julkisivumateriaali, jotta kokonaisuus säilyy hallittuna. Sallitut julkisivumateriaalit ovat linjassa sallittujen julkisivuvärien kanssa. On suositeltavaa, että tontilla olevien rakennusten julkisivumateriaali on sama. Taloussra-

nukset voivat kuitenkin olla julkisivuverhoilultaan myös puisia, vaikka asuinrakennuksen julkisivumateriaali olisi rappaus tai tiili. Rakennuksen julkisivujen tulee olla sekä keskenään että koko julkisivun laajuudelta samaa julkisivumateriaalia eli rakennusten tulee olla julkisivuverhoiluiltaan ns. yksiaineisia. Puuverhoiluissa julkisivuissa laudoituksen tulee olla koko rakennuksessa yhdensuuntaista. Alueella ei sallita hirsirakennuksia ns. pitkänurkilli, vaan hirsirakennusten on oltava lyhytnurkkaisia ja ne on varustettava nurkkalautoilla.

Julkisivuvärit

Rakennusten julkisivujen tulee olla sekä keskenään että koko julkisivun laajuudelta samaa värisävyä eli rakennusten tulee olla ns. yksivärisiä. Talous- ja autosuojarakennusten tulee olla samaa väriä kuin asuinrakennus, mutta hieman eri sävyä, jotta saadaan aikaa vaihteleva, mutta kuitenkin yhdeksi hahmottuva pihapiiri. On suositeltavaa, että vierekkäisten tonttien rakennukset eivät ole keskenään samanvärisiä vaan pihapiirit voi myös julkisivuväriyksensä avulla erottaa toisistaan.

Alueella sallitut julkisivuvärit ovat metsäympäristöön ja maalaismaisemaan sopivia, murrettuja värisävyjä. Sallitut julkisivuvärit vaihtelevat korttelikokonaisuuksittain. Pitkälle ja herkkään maisemaan näkyviin kortteleihin alueen eteläosaan on esitetty tummempia värisävyjä ja alueen koillisosan kortteleihin, joilla ei ole niin merkittäviä maisemallisia vaikutuksia, vaaleampia sävyjä. Tällä ja seuraavalla sivulla on esitetty suositeltavat pääjulkisivuvärit ja -sävyt korttelikokonaisuuksittain.

Rakennusosissa kuten esimerkiksi ovissa, ikkunoiden puitteissa, vuorilautoissa, räystäslautoissa jne. on suositeltavaa käyttää korostevärinä muuta kuin rakennuksen pääjulkisivuväriä. Kortteleissa, joissa sallitaan tiiliverhoillut julkisivut, ei kuitenkaan sallita pääsävyistä poikkeavia nurkkalautoja (korttelit 236-237 ja 250-255). Rakennusosien korosteväreissä tulee välttää kovaa maalarinvalkoista ja käyttää luonnonympäristöön paremmin sopivia murrettuja sävyjä. Sokkelin tulee olla väriykseltään harmaa.

Vesikatteen materiaali ja väri

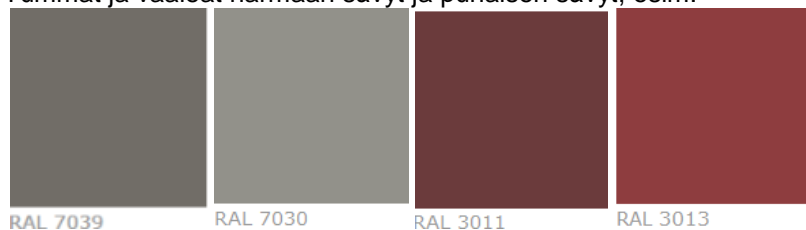
Sekä asuin- että talousrakennusten katemateriaalina voidaan käyttää tiiltä tai konesaumattua peltiä. Tontin asuin- ja talousrakennusten katemateriaalin tulee olla sama. Asuinkortteleissa vesikatteen väri on tumman harmaa tai musta.

Pääjulkisivuvärit korttelikokonaisuuksittain:

Kortteli 231-235:

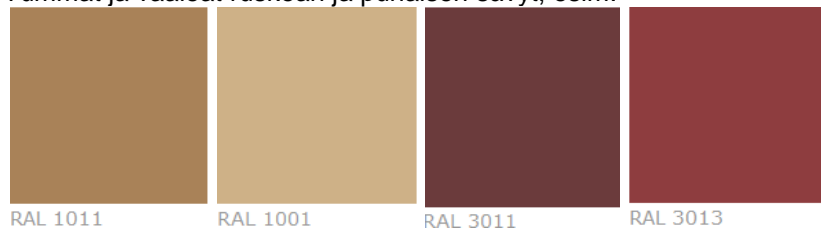
Puu, hirsi ja rappaus

Tummat ja vaaleat harmaan sävyt ja punaisen sävyt, esim:

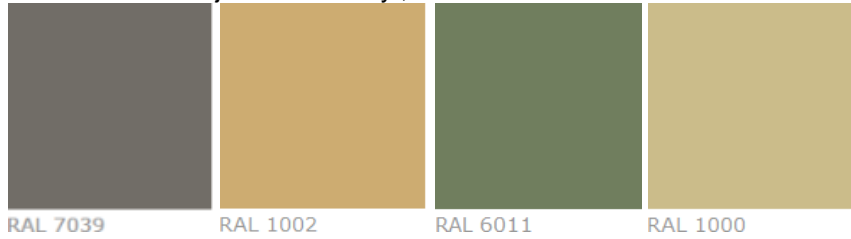

Korttelit 238-239, 246-247: Puu ja rappaus

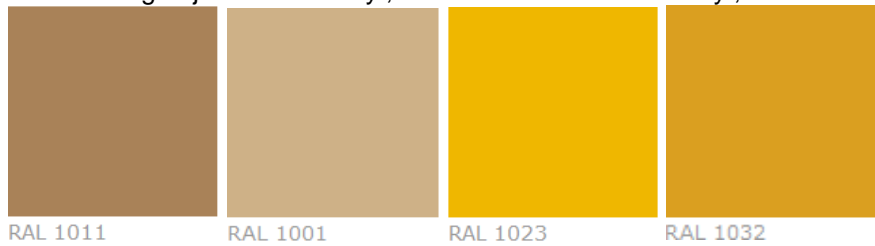
Tummat ja vaaleat ruskean ja punaisen sävyt, esim:

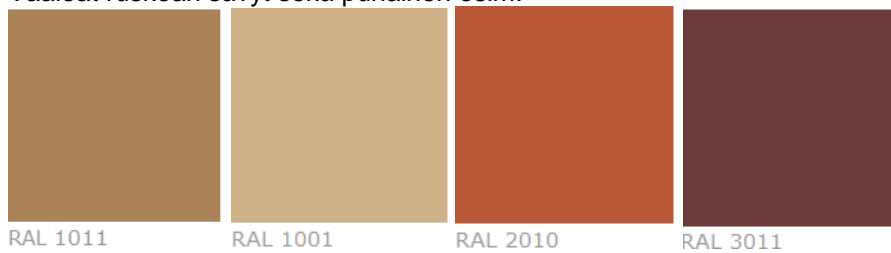
Korttelit 240-245: Puu ja rappaus
Tummat ruskean ja vihreän sävyt, esim:

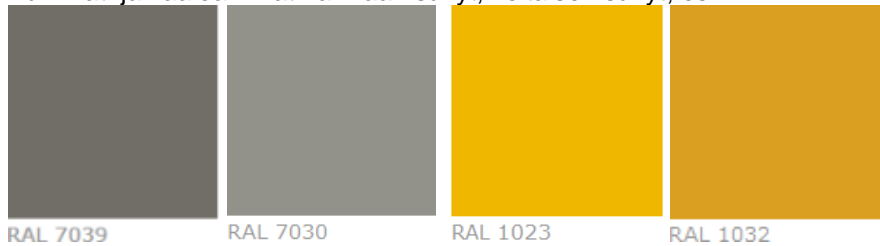
Korttelit 236 ja 237: Puu, rappaus ja tiili
Vaaleat beigen ja ruskean sävyt, kirkkaammat keltaisen sävyt, esim:

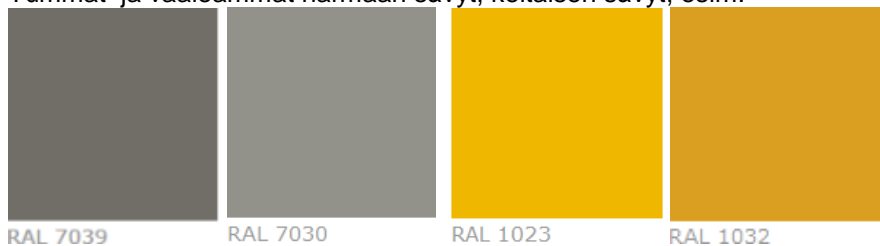
Korttelit 250-255: Puu, rappaus ja tiili
Vaaleat ruskean sävyt sekä punainen esim:

Kortteli 256-257: Puu, hirsi ja rappaus
Tummat ja vaaleammat harmaan sävyt, keltaisen sävyt, esim:

Korttelit 230, 258: Puu ja rappaus
Tummat ja vaaleammat harmaan sävyt, keltaisen sävyt, esim:

3 Rivitalojen ja muiden kytkettyjen asuinrakennusten korttelialue AR (kortteli 249)

3.1 Rakentamisen sovittaminen luonnonympäristöön ja maisemaan

Sovittaminen metsäalueisiin

Metsäalueisiin rajautuvat asuntopihat suositellaan säilytettävän puustoisina. Asuntopihoilla tulee säilyttää myös muuta alueen luontaista kasvillisuutta mahdollisuuksien mukaan ja tehdä rakentamisen jälkeen metsäiseen ympäristöön sopivia täydennysistutuksia. Pihakasveina suositetaan alueella jo kasvavia ja muita kotimaisia lajeja.

Kortteliin tulee järjestää viihtyisiä pihatila oleskelua ja leikkiä varten. Yhteiset pihatilat tulee muutoin säilyttää mahdollisimman luonnontilaisina. Tonttien metsään rajautuvalle rajalle ei saa rakentaa aitaa, vaan tontit suositellaan rajattavan vapaasti kasvavilla pensasryhmillä tai puustolla.

Kulkuväylien pintamateriaalit

Tontin kulkuväylien pintamateriaalina suositellaan käytettävän kivituhkaa tai soraa tai muuta metsäympäristöön sopivaa ja vettä läpäisevää materiaalia. Asfalttia sallitaan käytettävän korkeintaan vain pieninä alueina esimerkiksi autosuojien edustalla. Autosuojienkin edustalle suositellaan asfaltin sijaan kiveystä.

3.2 Rakentamisen sovittaminen katu ympäristöön

Tontin käyttö tulee suunnitella siten, että tontin pihamaa on suurin piirtein samassa tasossa kuin kadu, jotta kadulle liittyminen on luontevaa. Tontin kadun puoleiselle rajalle ei saa rakentaa aitaa, vaan tontti suositellaan rajattavan vapaasti kasvavilla pensasryhmillä tai puustolla, jotka kasvaessaan kattavat osan katutilasta ja muodostavat viihtyisää ja vehreää liikkumis ympäristöä. Tontin ajoneuvoliittymä on leveydeltään noin 4 metriä.

3.3 Rakennusten ja rakenteiden sijoittelu tontilla

Sisäänkäynti

Asuinrakennusten pääsisäänkäyntien tulee olla helposti löydettävissä. Pääsisäänkäynnin yhteyteen on hyvä rakentaa katos, kuisti tai erkkeri.

Jättesäiliöt

Jättesäiliöille tulee rakentaa aitaus, katos tai muu rakennusten ja pihapiirin tyylin sopiva näkösuoja.

3.4 Rakennusten hahmo

Asuinrakennukset

Rakennusten julkisivuissa saa olla enintään 12 metriä pitkiä yhtenäisiä suoria osia. Rivitalon tai muiden kytkettyjen asuinrakennusten asuntojen on erotuttava yksilöiksi myös rakennukseen massoitellussa.

Asuinrakennusten tulee olla harjakattoisia tai pulpettikattoisia ja niissä tulee olla räystäät. Asuinrakennusten kattokulmien tulee olla välillä 1:2-1:1,5. Rakennuksissa ei sallita runsasta koristeiltoitusta. Rivitalot ja muut kytketyt asuinrakennukset tulee massoitella ja sijoitella siten, että asunnoille syntyy rakennusmassojen rajaamia yksityisiä pihatiloja.

Talousrakennukset

Autosuoja- ja muiden talousrakennusten tulee olla yksinkertaisia suorakaiteita. Runkosyvyyden tulee olla enintään 6 metriä, ja harjakorkeuden enintään 4,5 metriä. Talousrakennusten tulee olla harjakattoisia tai pulpettikattoisia ja niissä tulee olla räystäät. Talousrakennusten kattokulman tulee olla noin 1:2. Rakennuksissa ei sallita runsasta koristeiltoitusta.

Ikkunat

Rakennusten aukotuksella tulee pyrkiä paitsi riittävän valon saantiin sisätiloihin, myös julkisivujen taspainaisuuteen. Ikkunoissa tulee välttää pikkuruutuisia lasijakoja ja on suositeltavaa käyttää pysty- jaollisia ikkunatyyppejä.

Parvekkeet

Parvekkeen leveys saa olla enintään kolmannes julkisivun pituudesta. Ulokeparvekkeen kattamista tulee välttää sen raskaan ulkonäön vuoksi.

Sokkelit

Näkyvän sokkelin korkeus tulee olla pääosin 300 mm. Rinneratkaisuissa näkyvä sokkeli voi alarinteen puolella olla korkeampi, kuitenkin enintään 700 mm.

Terassit

Rakennukseen liittyvä terassi ei saa ulottua yhtenäisenä useammalle kuin rakennuksen kahdelle julkisivulle. Katoksettomien terassien aitaamista tulee välttää.

3.5 Materiaalit ja värit

Julkisivumateriaalit

Korttelialueella sallitut julkisivumateriaalit ovat puu, rappaus ja tiili. On suositeltavaa, että tontilla olevien rakennusten julkisivumateriaali on sama. Talousrakennukset voivat kuitenkin olla julkisivuverhoilultaan myös puisia, vaikka asuinrakennusten julkisivumateriaali olisi rappaus tai tiili. Rakennuksen julkisivujen tulee olla sekä keskenään että koko julkisivun laajuudelta samaa julkisivumateriaalia eli rakennusten tulee olla julkisivuverhoiluiltaan ns. yksiaineisia. Puuverhoilluissa julkisivuissa laudoituksen tulee olla koko rakennuksessa yhdensuuntaista.

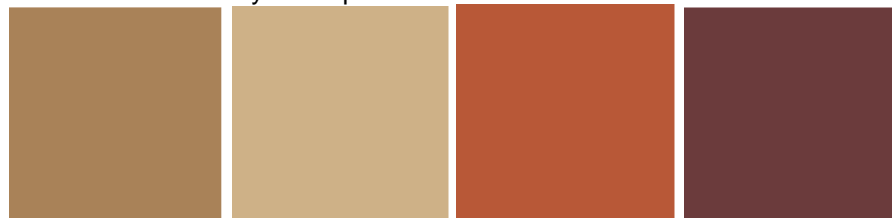
Julkisivuvärit

Rakennuksen julkisivun tulee olla koko julkisivun laajuudelta samaa värisävyä eli rakennusten tulee olla ns. yksivärisiä. Korttelin asuinrakennukset voivat olla keskenään erivärisiä. Talous- ja autosuoja- rakennukset voivat olla erisävyisiä tai erivärisiä kuin asuinrakennukset. Alueella sallitut julkisivuvärit ovat metsäympäristöön ja maalaismaisemaan sopivia, murrettuja värisävyjä. Alla on esitetty korttelin 249 suositeltavat pääjulkisivuvärit ja –sävyt. Rakennusosissa kuten esimerkiksi ovissa, ikkunoiden puitteissa, vuorilaudoissa, räystäslaudoissa jne. on suositeltavaa käyttää korosteväriä muuta kuin rakennuksen pääjulkisivuväriä. Pääsävyistä poikkeavia nurkkalautoja ei kuitenkaan sallita. Rakennusosien korosteväreissä tulee välttää kovaa maalarinvalkoista ja käyttää luonnonympäristöön paremmin sopivia murrettuja sävyjä. Sokkelin tulee olla värykseltään harmaa.

Kortteli 249:

Puu, rappaus ja tiili

Vaaleat ruskean sävyt sekä punainen esim:

RAL 1011

RAL 1001

RAL 2010

RAL 3011

Vesikatteen materiaali ja väri

Sekä asuin- että talousrakennusten katemateriaalina voidaan käyttää tiiltä tai konesaumattua peltiä. Tontin asuin- ja talousrakennusten katemateriaalin tulee olla sama. Vesikatteen värin tulee olla tumman harmaa tai musta.

4 Yleisten rakennusten korttelialue Y (kortteli 248)

4.1 Rakentamisen sovittaminen katuympäristöön

Tontin käyttö tulee suunnitella siten, että pihamaa on suurin piirtein samassa tasossa kuin katu, jotta kadulle liittyminen on luontevaa. Tontti voidaan rajata asuintontteja selkeämmin esimerkiksi puurivillä, mutta ei kuitenkaan kaupunkimaisesti esim. rakenteellisella aidalla. Jätesäiliöille tulee rakentaa aitaus, katos tai muu rakennuksen ja pihapiirin tyylin sopiva näkösuoja.

4.2 Materiaalit ja värit

Julkisivumateriaalit

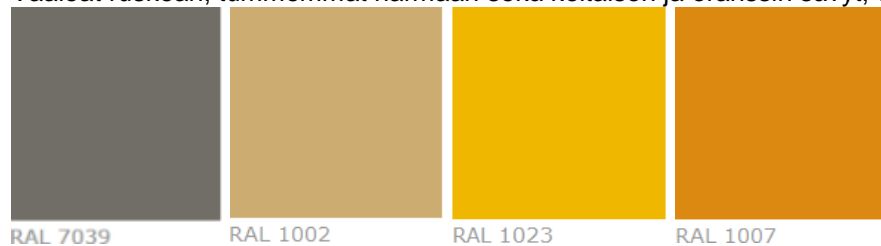
Alueella sallitut julkisivumateriaalit ovat puu ja rappaus. Sallitut julkisivumateriaalit ovat linjassa sallittujen julkisivuvärien kanssa. On suositeltavaa, että tontilla olevien rakennusten julkisivumateriaali on sama. Talousrakennukset voivat kuitenkin olla julkisivuverhoilultaan myös puisia, vaikka pääkäyttötarkoituksen mukaisten rakennusten julkisivumateriaali olisi rappaus.

Julkisivuvärit

Alueella sallitut julkisivuvärit ovat metsäympäristöön ja maalaismaisemaan sopivia, murrettuja värisävyjä. Korttelissa sallitut julkisivuvärit on esitetty alla:

Kortteli 248 (Y-tontti): Puu ja rappaus

Vaaleat ruskean, tummemmat harmaan sekä keltaisen ja oranssin sävyt, esim:

Rakennusosissa kuten esimerkiksi ovissa, ikkunoiden puitteissa, vuorilauoissa, räystäslauoissa jne. on suositeltavaa käyttää korostevärinä muuta kuin rakennuksen pääjulkisivuväriä. Rakennusosien korosteväreissä tulee välttää kovaa maalarinvalkoista ja käyttää luonnonympäristöön paremmin sopivia murrettuja sävyjä. Sokkelin tulee olla väritykseltään harmaa.

Vesikatteen materiaali ja väri

Rakennusten katemateriaalina voidaan käyttää tiiltä tai konesaumattua peltiä. Korttelin vesikatteen väriksi suositellaan tiilenpunaista, mikäli kate on harjakatto, muutoin tumman harmaata tai mustaa.